

tierne staa sammen som nu, og indtil der indtræder helt mærkelige Forhold med ny Partidannelser og Forskydninger, som man ikke kan regne med i Øjeblikket. Saaledes som det er nu, have vi Flertal, ligesom de Herrer af Højre have haft Flertal i en Aarrække. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds fremkom med den Bemærkning, at Højre aldrig havde benyttet sit Flertal eksklusivt, men tværtimod ladet sig det være magtpaaliggende at inddrage ogsaa Oppositionsmænd, altsaa Folk blandt vore Meningsfæller, i Borgerrepræsentationen. Jeg maa oprigtig talt sige, at jeg aldrig har lagt Mærke til denne Imødekommenhed, men da det er noget, som ligger for ude paa Valgdagen mere end paa Rigsdagen, skal jeg ikke tale om det nu. Det turde dog imidlertid kunne slaas fast, at hvis Oppositionen vil benytte sin nuværende numeriske Overvægt paa samme Maade, som Højre hidtil har benyttet sin, ere vi Flertal i Marts Maaned, og nogle Aar efter findes der ikke én Højremand i Borgerrepræsentationen. Naar man dernæst ser hen til, hvad vi gaa i Lag med her ved dette Forslag, kan det ikke nytte, at de Herrer Højremænd staa op og sige, at de vise sig meget imødekommende, naar de faktisk her sikre sig Halvdelen af Borgerrepræsentanterne gennem Forholdstalsvalg. De gøre Regning paa, at vi fra Oppositionens Side ere Engle, og det kan ogsaa godt være, at vi ere det — i alt Fald smigrer jeg mig med, at vi politisk set ere langt bedre og benytte vort Flertal paa en langt bedre Maade end Højre. Men, som sagt, jeg ser Sagen saaledes, at om dette Lovforslag bliver ændret saaledes, at vi faa enhver skatteydende Borger og Borgerinde med som kommunale Vælgere, og vi saa ved Siden deraf give Forholdstalsvalg paa en eller anden Maade, maa Højre endda være ganske overordentlig glad ved, at det bevarer sin Indflydelse paa Borgerrepræsentationen. Skal nemlig Højre varetage de konservative Interesser, er det dog bedst, at der er nogle af de Herrer i den Forsamling, hvor de skulle varetages, saa at de ikke allesammen ere udenfor. Dette vilde nemlig blive Enden paa det, hvis der ikke sker en Forandring i den kommunale Valglov. Naar det dernæst siges, at denne D'Hondtske Valgmaade er saa særlig retfærdig, saa kan jeg sige: Ja, for de Folk, som i Øjeblikket regne sig for de undertrykte, for Minoriteten, er den det, idet den endogsaa giver dem mere, end de have Krav paa. Hvorledes jeg end regner med Majoriteter og Minoriteter, vil

jeg altid føle det som det rette, at Majoriteten har mere Ret end Minoriteten. Gennemgaa vi imidlertid de Eksempler, der ere anførte paa Bagsiden af det foreliggende Lovforslag, ville vi se, at der er sat tre Partier op, nemlig et paa ca. 9000, et paa ca. 7000 og et paa ca. 4000. I Stedet for at give dem Navnene A, B og C, kunde vi f. Eks. kalde dem Højre, Venstre og Socialdemokrater. Eksemplet er ganske vilkaarlig valgt, ligesom Tallene formentlig ere ganske vilkaarlige, men der er her opstillet et Regnestykke, og det er et meget indviklet Regnestykke. Gaa vi efter denne Lov til Valg og skulle vælge 18 Medlemmer, saa vælger Højre, som har 9000 Stemmer, medens Oppositionen har ca. 11,000 — blive Hundrederne medtagne, saa er den samlede Opposition 1,400 Stemmer højere til Vejrs end Højre — hvis Partierne gaa til Valg saaledes, at de stemme hvert for sig, 9 Medlemmer, Venstre 6 og Socialdemokraterne 3. Hvis vi i Stedet for at vælge 18 Medlemmer gaa til Valg hvert andet Aar og altsaa vælge 12 ad Gangen, faar Højre 6, Venstre 4 og Socialdemokraterne 2. Man kan saa sige: Men hvorfor alliere I eder ikke med hinanden? Det vil Højre sige, Højre, som ellers plejer at sige: Hvorfor alliere I eder dog med hinanden? Det er jo til Landets og Statens Odelæggelse, at I gøre saadant noget. Men hvis vi her klage, vil Højre sige saadant noget. Naa, godt, saa alliere vi os. Venstre og Socialdemokraterne gaa altsaa efter denne kortvarige Skilsmisse, der kunde foranlediges af denne Lov, atter sammen, og skulle vi vælge 12, vil Forholdet være det, at vi af de 12, skønt vi have 1,400 Stemmer flere end Højre, kun kunne sætte 6 ind, medens Højre ogsaa faar 6. Vi skulle lige op til at have 15 paa Valg, før vor Indflydelse kan gøre sig gældende. Naar vi saaledes f. Eks. have Valgalliance og skulle vælge alle 18, kunne vi faa 10 mod de andres 8. Det vil altsaa sige, at i det Øjeblik, der ikke finder Valgalliance Sted — som ellers i Højres Øjne er noget af det frygteligste, man kan tænke sig — vil Højre med denne hundske — kunde man kalde den — Valgmaade være i Stand til at sætte lige saa mange ind som vi andre! Det synes jeg ikke er retfærdigt, og den Dag, jeg gik ind paa det, vilde jeg ikke synes, Højre havde vist Imødekommen mod mig, men jeg vilde synes, at jeg var paa Vejen til Fuldkommenhedstilstanden og til at blive et bedre Menneske, — ikke end jeg selv før havde været, for jeg har selv